

- a) że współpracujące państwo członkowskie jest również stroną postępowania sądowego w przedmiocie zwrotu do masy upadłości kwot uiszczonych wskutek odzyskania, lub
- b) że współpracujące państwo członkowskie jedynie podejmuje czynności w zakresie odzyskania wierzytelności w ramach egzekucji i dokonuje zgłoszenia wierzytelności we właściwym postępowaniu upadłościowym, w ramach skargi o uznanie czynności upadłego z bezskuteczną, dotyczącej zakresu majątku wchodzącego w skład masy upadłościowej, państwo współpracujące jest natomiast pozwany?
- 2) Czy dyrektywę należy interpretować w ten sposób, że wierzytelności innego państwa członkowskiego na podstawie wniosku o odzyskanie wierzytelności są odzyskiwane za pomocą takich samych środków, jednak w taki sposób, że odzyskiwane wartości majątkowe pozostają oddzielne i nie podlegają połączeniu z majątkiem współpracującego państwa członkowskiego albo w ten sposób, że są odzyskiwane obok własnych wierzytelności tego państwa, tak że zostają włączone do majątku współpracującego państwa? Innymi słowy: Czy dyrektywa ma na celu jedynie zakazanie niekorzystnego traktowania wierzytelności innego państwa?
- 3) Czy spór, który dotyczy uznania czynności upadłego z bezskuteczną może być zrównany ze sporem dotyczącym środków egzekucyjnych w rozumieniu art.14 ust. 2 dyrektywy i czy można stąd wywodzić, że zgodnie z dyrektywą współpracujące państwo członkowskie jest również w tym sporze stroną pozwaną?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. 2010 L 84, s.1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 15 grudnia 2017 r. – D. H. / Ministerstvo vnitra**

(Sprawa C-704/17)

(2018/C 083/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: D. H.

Strona pozwana: Ministerstvo vnitra

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE ⁽¹⁾ (Dz.U. 2013, L 180, s. 96) w związku z art. 6 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie takim przepisom prawa krajowego, które uniemożliwiają Nejvyšší správní soud (naczelnemu sądowi administracyjnemu) przeprowadzenie kontroli sądowej orzeczenia sądu dotyczącego zatrzymania cudzoziemca po zwolnieniu tego cudzoziemca?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 96.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea hovrätt (Szwecja)
w dniu 15 grudnia 2017 r. – Patent-och registreringsverket / Mats Hansson**

(Sprawa C-705/17)

(2018/C 083/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea hovrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Patent-och registreringsverket

Druga strona postępowania: Mats Hansson

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2008/95⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że element znaku towarowego, który został wyraźnie wyłączony z zakresu ochrony przy jego rejestracji, to znaczy przy rejestracji złożono oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mieć znaczenie dla całościowej oceny wszystkich istotnych czynników, której trzeba dokonać przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca, czy oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mieć wpływ na całościową ocenę w ten sposób, że właściwy organ musi uwzględnić dany element, ale nadaje mu jedynie ograniczone znaczenie, czyli nie jest on traktowany jako mający charakter odróżniający, nawet jeżeli element ten w rzeczywistości jest elementem odróżniającym i dominującym we wcześniejszym znaku towarowym?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca a na drugie jest przecząca, czy oświadczenie o zrzeczeniu się prawa wyłącznego („disclaimer”) może mimo wszystko wywrzeć wpływ na całościową ocenę w jakikolwiek inny sposób?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 22 grudnia 2017 r. – A**

(Sprawa C-716/17)

(2018/C 083/20)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca o umorzenie zobowiązań: A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczne z art. 45 TFUE w wykładni przyjętej w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 8 listopada 2012 r. w sprawie C-461/11⁽¹⁾ są takie przepisy dotyczące jurysdykcji jak przepisy duńskie, których celem jest zapewnienie, że sąd rozpoznający sprawę dotyczącą umorzenia zobowiązań dysponuje wiedzą, którą może uwzględnić dokonując oceny konkretnych warunków społecznych i ekonomicznych, w jakich żyją oraz, w jego ocenie, będącym w przyszłości dłużnik i jego rodzina, oraz że ocena ta zostanie dokonana według uprzednio ustalonych kryteriów, pozwalających na określenie, co należy uznać za możliwy do zaakceptowania skromny poziom życia w ramach rozwiązania obejmującego umorzenie zobowiązań?

Jeżeli w udzielonej na pytanie pierwsze odpowiedzi przedmiotowe ograniczenie zostanie uznane za nieuzasadnione, sąd odsyłający wnosi, by Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił odpowiedzi także na następujące pytanie: